

בית משפט השלום בנתניה

21 פברואר 2022

ת"פ 19-08-38797 מדינת ישראל נ' גדסי

מספר פל"א 212135/2018

לפני כבוד השופטת הדס רוזנברג שיינרט

מדינת ישראל

המאשימה

נגד

אלדד גדסי ת"ז 043197029

הנאשם

- 1
- 2
- 3
- 4
- 5
- 6
- 7
- 8
- 9
- 10
- 11
- 12
- 13
- 14
- 15
- 16
- 17
- 18
- 19
- 20
- 21
- 22
- 23
- 24
- 25

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד מאיה גור לוי
הנאשם ובאי כוחו עו"ד אסף דוק ועו"ד נוי לביא
אביה של הקטינה

פרוטוקול

ב"כ המאשימה:

אביה של נפגעת עבירה נמצא באולם מבקש לאפשר לידיד המשפחה, מר איתי בן סימון, שהגיע עימו להיות נוכח בהשמעת גזר הדין. איסור הפירסום הינו לטובת נפגעת עבירה בלבד בתיק הזה.

ב"כ הנאשם:

מתנגד. לאור כל הדיונים כאן שמרנו על צביון הדלתיים סגורות לא ברור מה קשר בין האדם הנוסף לאבי הקטינה, לא יגרם כל נזק מהותי כאשר לאחר הקראת גזר הדין, יכול וירצה אביה של הקטינה להציג לו את הפרוטוקול יוכל לעשות זאת. אבקש להמשיך לשמור על צביון ההליך. אבקש למנוע פגיעה הן בפגיעה והן בפרטים שיכולים להוביל למידע על נסיבות התיק בכללותו. שמעתי את הערת בימ"ש, נסכים לנוכחות מר בן סימון ובלבד שיהיה מחויב לשמור על כללי איסור הפירסום שנקבעו בתיק זה.

בית משפט השלום בנתניה

21 פברואר 2022

ת"פ 19-08-38797 מדינת ישראל נ' גדסי

1
2
3
4
5
6

החלטה

מתירה למר איתי בן סימון להיות נוכח באולם, תוך שהובהרה לו חובתו לשמור על כללי איסור הפירסום בתיק זה.

ניתנה והודעה היום כ' אדר א' תשפ"ב, 21/02/2022 במעמד הנוכחים.

הדס רוזנברג שיינרט, שופטת

7
8
9
10
11

גזר דין

גזר הדין אשר איננו מכיל פרטים מזהים אודות נפגעת העבירה, מותר לפירסום.

12
13
14
15
16

העובדות הנוגעות לעניין-

17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30

1. הנאשם הורשע, בתום ניהול הוכחות, בביצוע עבירה של מעשה מגונה בקטינה שטרם מלאו לה 14 שנים, עבירה לפי סעיף 348(א) בנסיבות סעיף 345(א)(3) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "החוק").

בהתאם לעובדות שנקבעו בהכרעת הדין, במהלך שנת 2017, הבית של הקטינה א.א., ילידת תחילת שנת 2011 (להלן: "המתלוננת" או "הקטינה"), הממוקם בסמיכות לביתו של הנאשם, היה מצוי בשיפוצים. במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה במהלך שנת 2017, ביקשו המתלוננת ואחיה, ב.ב. - קטין יליד 2009, וחברתה, ג.ג. - קטינה אף היא, לראות את הבית המצוי בשיפוצים. באותה עת הבחין הנאשם בקטינים, ניגש אליהם והציע להם לראות את החיות שיש למשפחתו במשק. בתחילה הקטינים סירבו להצעתו אך לאחר פנייה נוספת מצדו של הנאשם אל המתלוננת, הלכו הנאשם והמתלוננת אל עבר מתחם מרוהט שמצוי בסמיכות לביתו של הנאשם, באמתלה שעליהם להביא מפתחות כדי לראות את החיות. או אז, כאשר שהו הנאשם והמתלוננת במתחם בגפם, חשף הנאשם את אבר מינו בפני הקטינה, נגע בו ושאל את הקטינה האם אבר מינו אדום, וזאת לצורך גירוי, סיפוק או ביזוי מיני. בהמשך לכך,

בית משפט השלום בנתניה

21 פברואר 2022

ת"פ 38797-08-19 מדינת ישראל נ' גדסי

- 1 הודיע הנאשם לקטינה כי אינו מוצא את המפתחות, המתלוננת חברה אל אחיה ואל
2 חברתה והשלושה עזבו את המקום.
3
4 2. בהתאם לחוות דעת הממונה על עבודות שירות מיום 03.01.22 הנאשם מתאים לביצוע עבודות
5 שירות והביע הסכמתו לביצוע עבודות כאמור.
6

הערכת המסוכנות המינית-

- 8
9 3. מהערכת המסוכנות ניתן ללמוד כי הנאשם, כבן 40, נשוי ואב לשלושה ילדים בגילאי
10 15, 16 ו-4 שנים, מנהל מערכת יחסים משפחתית נורמטיבית, בעל אורח חיים תקין.
11 במהלך הבדיקה עלה רושם כי מדובר באדם בעל דימוי עצמי נמוך, מניפולטיבי, בעל
12 קווי אישיות נרקיסיסטיים אשר ממוקד בעצמו וברצון להציג את עצמו באופן חיובי.
13 הנאשם מכחיש את ביצוע העבירה המיוחסת לו ומתעלם מהעובדות המתוארות בכתב
14 האישום ובהכרעת הדין בעניינו. כמו כן, נוטה הנאשם להציג עצמו כקורבן לעלילת
15 שווא שהעלילו עליו המתלוננת ומשפחתה, מתקשה להזדהות עם המתלוננת ונמנע
16 מלהביע תחושות של אמפתיה כלפיה. לאורך כל הבדיקה, נוצר הרושם שרוב הנסתר
17 על הגלוי, שכן הנאשם מיעט למסור פרטים על עצמו בכלל ועל עולמו הפנימי המיני
18 בפרט, דבר המקשה על הבנת נושאים הקשורים להתפתחותו המינית, לאטיולוגיה
19 של העבירה ולמושאי משיכתו המינית. לאור מאפייני העבירה והעובדה כי מדובר
20 באירוע יחיד, לא ניתן לקבוע כי מדובר באדם בעל סטייה מינית. הנאשם נטול
21 מוטיבציה להשתלב בטיפול. בשקלול גורמי הסיכון הוערך כי הנאשם בעל רמת
22 מסוכנות בינונית-נמוכה. על אף הכחשתו, הומלץ לשלבו בטיפול ייעודי על מנת שיכיר
23 את מעגל התקיפה המינית ויוכל לזהות את גורמי הסיכון.
24

ראיות התביעה לעניין לעונש-

- 25
26
27 4. תסקיר נפגעת עבירה בעניינה של הקטינה-
28 מבלי לפרט את כל האמור בתסקיר, מפאת צנעת הפרט, אציין, כי מן התסקיר עולה
29 כי הקטינה הנה בת 11 שנים, משפחתה מונה זוג הורים ו-4 ילדים. מדובר בילדה
30 חברותית, מנומסת, אוהבת לטייל ולהיפגש עם חברות. לאורך שנים, משפחתה של
31 הקטינה התגוררה במושב שבו גדלו האב והנאשם. קיימת היכרות מוקדמת בין אבי
32 הקטינה לנאשם והם נהגו להיפגש במפגשים חברתיים.

בית משפט השלום בנתניה

21 פברואר 2022

ת"פ 38797-08-19 מדינת ישראל נ' גדסי

1 הפגיעה התרחשה כאשר הייתה הקטינה בכיתה א', בת 6 שנים. בתקופה בה טרם
2 ספרה הקטינה להוריה על הפגיעה בה, היא התנהגה בצורה סוערת, נהגה להתפרץ
3 בזעם בבית ולבכות ללא סיבה נראית לעין.
4 לאור העובדה, כי הפגיעה התרחשה בסמוך לביתה של הקטינה, במקום בו היא
5 אמורה להרגיש בטוחה ומוגנת, נפגעה תחושת הביטחון שלה בעולם והיא מדווחת על
6 הצפה של תחושות חרדה ופחד. הקטינה חוששת להישאר לבד במקום בו נמצאים
7 אנשים זרים ואף קרובים ללא נוכחות הוריה. המשפחה העתיקה את מקום מגוריה
8 ועברה לגור במושב אחר, בניסיון להעניק לקטינה את תחושת הביטחון אשר אבדה
9 לה. נראה כי הקטינה שמחה במקום מגוריה החדש וחשה בו יותר בטוחה.
10 צוין, כי הפגיעה השפיעה קשות אף על הוריה של הקטינה וטלטלה את עולמם. האב
11 תיאר כי, לאחר חשיפת הפגיעה ולאורך מספר חודשים סבל מדיכאון וייאוש, ניתק
12 קשרים עם רבים מחבריו אשר בחרו להיות בצד של הנאשם ולא האמינו לקטינה.
13 האם תיארה כי מאז הפגיעה היא הפכה להיות אם חרדתית יותר, כל הזמן חוששת
14 מאוד לשלומה של הקטינה ומדמיינת בראשה את כל הפגיעות האפשרויות שעלולות
15 לקרות לה.
16 הקטינה והוריה שיתפו בתחושה הקשה הנוגעת לעובדה שעד היום הנאשם לא לקח
17 אחריות על מעשיו ובקשו להענישו בחומרה.
18 עוד צוין, כי הקטינה טופלה מספר חודשים אך הפסיקה את ההליך הטיפולי וההורים
19 נמנעו מלפנות לטיפול על אף שהושפעו מהפגיעה. להתרשמות עורכות התסקיר,
20 לפגיעה בקטינה יש השלכות על כל תחומי חייה ועל חיי משפחתה, ללא סיוע טיפולי
21 ניכר כי השלכות הפגיעה ימשיכו להדהד בחייה ובחיי הוריה גם בעתיד.

ראיות ההגנה לעניין העונש-

22
23
24
25 5. מטעם ההגנה הוגשה אסופת מסמכים נ/10 מהם ניתן ללמוד כי הנאשם שירת במג"ב
26 ונתפס כשוטר רציני, בעל יכולות גבוהות בתחום המבצעי. לאחר שחרורו ממג"ב,
27 שימש הנאשם כשומר וכרכז ביטחון במושב עין ורד בצורה מקצועית, לשביעות רצון
28 התושבים, ואף התנדב במשטרת ישראל בצורה אחראית ואכפתית כ-9 שנים.
29
30 6. נשמעו עדי אופי מטעם ההגנה לעניין העונש, כדלקמן:
31 א. הגב' ג.ש., בת זוגו של הנאשם, מסרה כי היא נשואה לנאשם כבר 18 שנה, יש
32 להם שלושה ילדים, שניים מהם בגיל התבגרות. העדה תארה כמה קשה לה להיות
33 במעמד הזה, ומסרה שהיא תומכת בנאשם, שהנו אב נפלא לילדים ותורם

בית משפט השלום בנתניה

21 פברואר 2022

ת"פ 38797-08-19 מדינת ישראל נ' גדסי

1 לקהילה. נוסף על כך, הביעה העדה את חששה ממצב בו ייגזר על הנאשם עונש
2 מאסר ומהשפעת ענישה מעין זו על הילדים.

3

4 ב. מר י.ג. אביו של הנאשם, מסר כי למעלה מ-30 שנה הוא עובד בשירות הביטחון
5 ותורם לחברה, חינוך את הילדים שלו על ערכים טובים, מאמין בחפותו של
6 הנאשם ותומך בו. העד הביע את חששו מתוצאות המשפט ומהטלת עונש בדמות
7 מאסר בפועל נוכח ההשלכות האפשריות על נכדיו.

8

9

תמצית טיעוני הצדדים-

10

11 7. ב"כ המאשימה, עו"ד יעל לוי, טענה כי מעשיו של הנאשם פגעו בערכים המוגנים
12 הנוגעים להגנה על שלמות גופם ועל חירותם של קטינים וקטינות. מדובר בפגיעה
13 מהותית בערכים המוגנים שכן הנאשם פיתה בתחבולה ילדה בת 6 לבוא עמו למקום
14 מבודד ליד ביתו בכך שאמר לה שהוא חבר של אביה, שיש לו חיות משק ושהיא יכולה
15 לבוא יחד אתו לראות אותם. הנאשם ניצל את תמימות הקטינה ואת גילה הרך ובעת
16 ששהה עמה ביחידות, חשף בפניה את איבר מינו ושאל אותה האם הוא אדום. עוד
17 הפנתה התובעת, לנזקים שנגרמו לקטינה ולמשפחתה כתוצאה מהפגיעה, כמפורט
18 בתסקיר נפגעת העבירה ובקשה מבית המשפט לתת משקל משמעותי לאמור בו,
19 בעיקר לעניין רכיב הפיצוי.

20 ב"כ המאשימה הזכירה, כי הנאשם הורשע בעבירה שלצדה נקבע עונש מזערי של רבע
21 העונש המקסימלי הקבוע בצד העבירה. לשיטת המאשימה, מתחם העונש ההולם נע
22 בין 12-24 חודשי מאסר בפועל.

23 ביחס למיקום העונש בתוך המתחם, ציינה הפרקליטה, שניהול המשפט הוביל
24 לשמיעת עדות המתלוננת בעת שהייתה בת פחות מעשר שנים, ושאיך לאחר מתן
25 הכרעת הדין המפורטת והמנומקת של בית המשפט, לא הביע הנאשם חרטה כלשהי
26 אלא המשיך לטעון שהמערכות השונות חברו נגדו. כן הופנה ביהמ"ש לכך שבהתאם
27 לאמור בהערכת המסוכנות, הנאשם נעדר אמפטיה לקטינה ומסרב לטיפול. במכלול
28 הנסיבות עותרת המאשימה להטיל על הנאשם 20 חודשי מאסר בפועל לצד פיצוי
29 משמעותי לקטינה בסך 20 אלף ש"ח ומאסר על תנאי. הפרקליטה הפנתה לפסיקה
30 כתמיכה בעמדתה לעניין העונש.

31

32 8. ב"כ הנאשם, עו"ד אסף דוק, הדגיש כי אין לזקוף לחובת הנאשם את ניהול ההוכחות
33 שכן זכותו לעמוד על חפותו. נטען, כי יש לשקול לזכות הנאשם את היותו אדם

בית משפט השלום בנתניה

21 פברואר 2022

ת"פ 19-08-38797 מדינת ישראל נ' גדסי

1 נורמטיבי ללא עבר פלילי, נשוי ואב לשלושה ילדים, אשר לאורך מרבית שנות חייו,
 2 הקדיש לתרומה לחברה ולעזרה לזולת. עוד צוין, כי מהערכת המסוכנות לא עלתה
 3 אינדיקציה לסטייה מינית. נוסף על כך, התבקש ביהמ"ש לתת משקל לפגיעה בחיי
 4 הנאשם כתוצאה מניהול ההליך הפלילי נגדו.
 5 לשיטת ההגנה, מידת הפגיעה בערכים המוגנים במקרה דנן הינה ברף הנמוך. מדובר
 6 באירוע יחיד, נקודתי וקצר של חשיפה בלבד, אשר לא כלל מגע פיזי או ניסיון למגע
 7 פיזי, בניגוד למרבית המקרים אליהם הפנתה התביעה מן הפסיקה. עוד נטען, כי
 8 המקרה מתאים מבחינת נסיבותיו לעבירה של מעשה מגונה בפומבי.
 9 ההגנה גורסת כי מתחם העונש ההולם נע בין 3-6 חודשי מאסר שירוצו בעבודות
 10 שירות. הסנגור הפנה לפסיקה התומכת בעמדתו לעניין העונש.
 11 ב"כ הנאשם עותר להטיל על הנאשם עונש מאסר קצר שירוצה בעבודות שירות לצד
 12 ענישה נלווית.

13
 14 9. בדברו האחרון, מסר הנאשם כי הוא עובר תקופה מאוד קשה בחיים וכי מאז פתיחת
 15 החקירה כל שגרת החיים שלו נהפכה. הבושה רודפת אותו בכל מקום במושב, הוא
 16 ממעיט ללכת לאירועים משפחתיים ונמנע מלקחת את הילדה שלו לגן. עוד מסר
 17 הנאשם כי הינו המפרנס היחיד בבית וביקש להתחשב בזאת.

דיון והכרעה-

מתחם העונש ההולם וגזירת עונשו של הנאשם-

10 10. בהתאם לסעיף 40ב לחוק העונשין, העיקרון המנחה בענישה הנו קיומו של יחס הולם בין
 11 חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל
 12 עליו. בקביעת מתחם העונש ההולם שומה על ביהמ"ש להתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע
 13 העבירות, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירות
 14 כאמור בסעיף 40ט לחוק.

15 11. הערכים המוגנים בעבירה של מעשה מגונה בקטין הם ההגנה על שלמות גופו, על נפשו ועל
 16 כבודו של הקטין, לצד מניעת פגיעה באוטונומיה של קורבן העבירה.

17 **בע"פ 6690/07 פלוני נ' מ"י (10.03.08, פורסם בנבו), קבע ביהמ"ש העליון בהקשר זה:**

18 "על החומרה שיש בעבירות מין, לא כל שכן כאשר הן מבוצעות בקורבן קטין או קטינה, דומה
 19 כי אין צורך להכביר מילים. חילול כבוד האדם של הקורבן, ניצול התמימות, האמון, חוסר

בית משפט השלום בנתניה

21 פברואר 2022

ת"פ 19-08-38797 מדינת ישראל נ' גדסי

1 האונים ואי היכולת להתנגד באופן משמעותי שמאפיינים פעמים רבות קורבנות עבירה
 2 קטינים, ניצול החשש והפחד אצל רבים מהם מחשיפת המעשים, הצלקות הנפשיות העמוקות
 3 הנחרתות בנפשם, הפגיעה בתפקודם השוטף במסגרות החיים השונות, הזוגיות, החברתיות,
 4 האישיות ואחרות כל אלה הם אך מקצת הטעמים לחומרתן היתרה של עבירות המין
 5 המבוצעות בקטינים. הגנה על שלומם של קטינים, על שלמות גופן ונפשם הינה אינטרס חברתי
 6 מוגן על ידי דיני העונשין. על העונש הנגזר במקרים שעניינם לשקף את ההגנה על כבודם, גופם
 7 ונפשם של קטינים וקטינות ולהרחיק מן הציבור את אלו מהם נשקף להם סיכון. על העונש
 8 לשקף את הסלידה מן המעשים, את הוקעתם, ולשלוח מסר מרתיע לעבריין שעניינו נידון
 9 ולציבור העבריינים בכוח (וראו למשל: ע"פ 2677/06 פלוני נ' מדינת ישראל (לא פורסם,
 10 18.4.07); ע"פ 6899/04 ד' פ' נ' מדינת ישראל (לא פורסם, 21.12.06); ע"פ 7461/05 דדוש נ'
 11 מדינת ישראל (לא פורסם, 3.4.06); ע"פ 1561/05 פלוני נ' מדינת ישראל (לא פורסם,
 12 11.7.05))" (סעיף 6 לפס"ד).

13
 14 מידת הפגיעה בערכים המוגנים במקרה דנן היא מהותית אם כי אינה מצויה ברף החומרה
 15 הגבוה של סוג העבירות בהן עסקינן.
 16 כנסיבה לחומרה, המבחינה את ענייננו מעבירות של מעשה מגונה בפומבי בפני קטין, אציין
 17 כי במקרה דנן אין מדובר בחשיפה מקרית של נאשם בפני קטין או קטינים שנקרו בדרכו,
 18 אלא במקרה שבו ניצל הנאשם את תמימותה של המתלוננת, קטינה כבת 6 בלבד, על מנת
 19 להזמין אותה בתחבולה לראות חיות בחצר המשק ולהוביל אותה למקום בו ישו ביחידות,
 20 באין רואה. בעת ששהה הנאשם ביחידות עם הקטינה "זולה" שלו, הוא לא הסתפק בחשיפת
 21 איבר מינו בפניה, אלא נגע באיבר המין והפנה כלפיה שאלה, האם איבר מינו אדום, זאת תוך
 22 שהביט בפניה והמתין לתשובתה. במעשיו חשף הנאשם קטינה רכה בשנים לאיבר מין גברי
 23 ולשיח אודותיו, בצורה שאינה מותאמת בעליל לגילה של הקטינה. יש לראות כנסיבה נוספת
 24 לחומרה את העובדה שהפגיעה התרחשה במרחב שהינו מוכר עבור המתלוננת, בסביבה שבה
 25 הייתה אמורה לחוש בטוחה ומוגנת, תוך שהנאשם לא היסס לבודד את הקטינה לאור יום
 26 מאחיה ומחברתה שהיו עמה.
 27 מנגד אציין, כי עסקינן באירוע בודד ויחיד של חשיפה, אשר לא כלל מגע פיזי, הפעלת כוח,
 28 אלימות או הפעלת לחץ מסוג כלשהו על המתלוננת. בניגוד למרבית התיקים הנוגעים לעבירה
 29 בה הורשע הנאשם, במקרה דנן הנאשם לא ניצל את שהותו ביחידות עם הקטינה במקום
 30 מבודד, על מנת לגעת בגופה או על מנת להוריד את בגדיה ואף לא ביקש ממנה לגעת בגופו או
 31 בגופה. הנאשם לא אונן בפני הקטינה והאירוע כולו נמשך זמן קצר. יתרה מזאת, נראה שברגע
 32 שהקטינה חפצה לעזוב את המקום, הנאשם לא ניסה לעכבה ולא מנע זאת ממנה.

בית משפט השלום בנתניה

21 פברואר 2022

ת"פ 38797-08-19 מדינת ישראל נ' גדסי

- 1 באשר לנזק שנגרם כתוצאה ממעשי הנאשם, אבהיר כי עסקינן בנזק שנגרם הן לקטינה והן
2 לבני משפחתה כמבואר בתסקיר נפגעת העבירה. בתמצית אציין, כי בעקבות האירוע המתואר
3 בכתב האישום, נפגעה תחושת הביטחון האישי של הקטינה, היא החלה לחוש תחושות פחד
4 וחרדה ונפגעה יכולתה לסמוך על אנשים בכלל ועל גברים בפרט. עוד נכרו התפרצויות בכי
5 וזעם כלפי הסובבים אותה. ההתמודדות עם ההליך המשפטי ועם הצורך להעיד ולהיחקר
6 בביהמ"ש הייתה לא קלה אף היא עבור הקטינה.
- 7 מעבר לנזק הקונקרטי אשר הוצג במסגרת ראיות התביעה אעיר, כי הפסיקה הכירה בעבר
8 בצלקות הנפשיות הנחרטות בנפשם של קטינים נפגעי תקיפה מינית ובכך שאותות הפגיעה
9 המינית עתידים ללוות את קורבנות העבירה שנים ארוכות, תוך פגיעה בתפקודם השוטף
10 במסגרות החיים השונות, הזוגיות, חברתיות, האישיות והאחרות (ראו למשל ע"פ 6690/07
11 פלוני נ' מ"י, [פורסם בנבו], 10.3.08, סעיף 6 לפס"ד).
- 12
- 13 העונש הקבוע בצדה של העבירה לפי סעיף 348(א) בנסיבות סעיף 345(א)(3) לחוק העונשין הוא
14 שבע שנות מאסר. בהתאם להוראת סעיף 355 לחוק העונשין, הורשע אדם בעבירה לפי סעיף
15 348(א), לא יפחת עונשו מרבע העונש המרבי שנקבע לאותה עבירה, אלא אם כן החליט בית
16 המשפט, מטעמים מיוחדים שיירשמו, להקל בעונשו. עוד נקבע בסעיף האמור, כי עונש מאסר
17 לפי סעיף קטן (א) לא יהיה, בהעדר טעמים מיוחדים, כולו על-תנאי. הוראות החוק שבנדון
18 מצביעות על החומרה היתרה אותה מייחס המחוקק לעבירה לפי סעיף 348(א), בה הורשע
19 הנאשם, ובהתאם להן, בהיעדר טעמים מיוחדים, לא יפחת עונשו של הנאשם (לרבות רכיב
20 המאסר המותנה) מעונש של 21 חודשי מאסר בפועל.
- 21
- 22 בחינה של רמת הענישה הנוהגת בעבירה בה הורשע הנאשם, מצביעה, ככלל, על הטלת ענישה
23 מוחשית בדמות מאסר בפועל. עם זאת, במקרים המתאימים, תוך בחינת כל מקרה לפי
24 נסיבותיו, לרבות חומרת המעשה וטיבו, הקשר בין הנאשם לקטין או לקטינה, גיל הקורבן,
25 מידת הפגיעה בקורבן ועוד, נקבע כי יכול והמאסר ירוצה בדרך של עבודות שירות. נקבע כי
26 על העונשים שגוזר ביהמ"ש לשקף את סלידתה של החברה מן המעשים ולהרתיע עבריינים
27 פוטנציאליים.
- 28 עיינתי טרם מתן גזר הדין בשורה ארוכה של פסקי דין, לרבות אלו שהוצגו בפניי מטעם
29 הצדדים. נסיבותיו של המקרה דנן אינן שכיחות בפסיקה נוכח סעיף העבירה מחד גיסא
30 והיעדר המגע הגופני מאידך גיסא.
- 31
- 32 לשם המחשה של רמת הענישה המקובלת, במקרים בעלי קווי דמיון מסוימים לענייננו, ניתן
33 להפנות לפסקי הדין הבאים:

בית משפט השלום בנתניה

21 פברואר 2022

ת"פ 19-08-38797 מדינת ישראל נ' גדסי

1 בעפ"ג (ת"א) 2082-11-14 שי איתי אמיר נ' מ"י (פורסם בנבו, 3.6.15) דובר בנאשם שנסע
2 ברכבו בעיר הרצליה והבחין בקטין, שהיה כבן 10 באותה עת. הנאשם עצר את רכבו בסמוך
3 לקטין, הציג עצמו כסוקר מטעם משרד החינוך, והזמין את הקטין להיכנס לרכב. לאחר
4 שהקטין נכנס לרכב נהג הנאשם לכיוון חורשה מבודדת הנמצאת בסמוך. הנאשם אמר לקטין
5 לכבות את הטלפון הסלולרי שלו ולשמור בסוד את דבר פגישתם. לאחר מכן הציג לקטין
6 שאלות בנוגע לאברי גוף שונים בעודו רושם את הדברים במחברת שהיתה ברשותו. במהלך
7 הדברים ליטף הנאשם את ראשו של הקטין וכן נגע בחזהו ובשכמו. עובר אורח שהבחין בקטין
8 הנכנס לרכב הנאשם הזעיק את המשטרה למקום. ביהמ"ש קמא קבע מתחם עונש הולם הנע
9 בין 8-20 חודשים וגזר על הנאשם 9 חודשי מאסר בפועל. ביהמ"ש המחוזי ציין כי החמרה
10 ברמת הענישה צריכה להיעשות באופן מדורג, העמיד את מתחם העונש ההולם על טווח שנע
11 בין 4-18 חודשי מאסר וגזר על הנאשם 6 חודשי מאסר שירוצו בדרך של עבודות שרות. **ברע"פ**
12 **5603/15 שי איתי אמיר נ' מ"י (17.9.15, פורסם בנבו) דחה ביהמ"ש העליון בקשת רשות**
13 **ערעור של הנאשם על פס"ד של ביהמ"ש המחוזי.**
14
15 יוער, כי מחד עניינו של אמיר חמור מעניינו בכך שאותו נאשם נגע בקטין בדרך של ליטוף
16 ראשו ומגע בחזה ובשכם. מנגד, הנאשם שבפניי חשף בפני הקטינה את איבר מינו, פעולה
17 בעלת קונוטציה מינית מובהקת, בעוד שבעניין אמיר, פעולות הנאשם לא נשאו אופי מיני
18 בוטה.
19
20 **ברע"פ 5707/20 פלוני נ' מ"י (30.8.20, פורסם בנבו) – נדון עניינו של נאשם שהורשע, על יסוד**
21 **הודאתו, בשתי עבירות של ניסיון להטרדה מינית של קטינה שטרם מלאו לה 15 שנים ובשתי**
22 **עבירות של ניסיון למעשה מגונה בקטינה שטרם מלאו לה 14 שנים. דובר בנאשם שגלש באתר**
23 **שיחוח (צ'אט) במרשתת, ויצר קשר עם פרופיל ששימש סוכנת משטרתית, אשר פעלה במסגרת**
24 **מבצע לאיתור חשודים היוצרים קשר מיני עם קטינים באמצעות המרשתת. במהלך שיחתם,**
25 **הציגה הסוכנת עצמה בפני הנאשם כילדה בת 13. חרף האמור, המשיך הנאשם להתכתב עמה,**
26 **ובהמשך לכך שוחחו השניים בדרך של היוועדות חזותית. במהלך שיחתם, הציע הנאשם**
27 **לסוכנת הצעות בעלות אופי מיני תוך התמקדות במיניותה, ובין היתר, ביקש ממנה להתפשט**
28 **קצת ואף חשף את איבר מינו וביצע לפניה מעשי אוננות בעצמו. במהלך אחת השיחות ישב**
29 **הנאשם מול המצלמה כשהוא לבוש בחולצה ובתחתונים, וביצע תנועות של אוננות על איבר**
30 **מינו מעל לתחתוניו.**
31 ביהמ"ש קמא גזר על הנאשם, נטול הרשעות קודמות, ששולב בטיפול, צו של"צ וענישה
32 נלווית.

בית משפט השלום בנתניה

21 פברואר 2022

ת"פ 19-08-38797 מדינת ישראל נ' גדסי

1 ביהמ"ש המחוזי קיבל ערעור המדינה על קולת העונש. נקבע, כי נוכח חומרת העבירות שבהן
2 הורשע הנאשם ושכיחותן בחברה, מתחם העונש ההולם בגינן, על דרך הכלל, הוא 12 עד 30
3 חודשי מאסר בפועל. עם זאת, נוכח אי מיצוי הדין ע"י ערכאת הערעור ובשים לב להליך
4 הטיפולי, נקבע שהנאשם ירצה עונש של 9 חודשי עבודות שרות. ביהמ"ש העליון דחה בקשת
5 רשות ערעור על גזר הדין.

6

7 **ברע"פ 2403/19 פלוני נ' מ"י (7.4.19, פורסם בנבו) – נדון עניינו של נאשם, שהורשע על פי**
8 **הודאתו, בעבירה של מעשה מגונה בפני אדם שטרם מלאו לו שש עשרה שנים לפי סעיף 349(ב)**
9 **לחוק העונשין. דובר בנאשם שישב בתחנת אוטובוס הסמוכה לבית ספר עם מכנסיים קצרים**
10 **כאשר אשכיו מחוץ למכנסיים, וזאת בנוכחותם של שני קטינים. בהמשך לכך עלו הנאשם**
11 **והקטינים לאוטובוס והנאשם חשף את אשכיו בפומבי ונגע בהם בנוכחות הקטינים. באותה**
12 **עת, ישב הנאשם באוטובוס מול נערה קטינה אחרת, פישק את רגליו בפניה וחשף את אשכיו.**
13 **ביהמ"ש קמא קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר על תנאי למספר חודשי מאסר**
14 **בפועל. נוכח הצטברותן של מספר נסיבות, ביניהן ההליך השיקומי המשמעותי שעבר הנאשם**
15 **והפגיעה הצפויה בתעסוקתו, הורה ביהמ"ש קמא על ביטול ההרשעה תוך הטלת צו של"צ.**
16 **ביהמ"ש המחוזי קיבל ערעור המדינה, הרשיע את הנאשם והטיל עליו מאסר מותנה ופיצוי.**
17 **ביהמ"ש העליון דחה בקשת רשות ערעור של הנאשם על העונש.**

18

19 **בת"פ (פ"ת) 12-02-21591 מדינת ישראל נ' סדיקוב (8.7.13) – נדון נאשם שהורשע עפ"י**
20 **הודאתו בשתי עבירות של מעשה מגונה בפני אדם שטרם מלאו לו 16 שנים, עבירות לפי סעיף**
21 **349(ב) לחוק העונשין. באירוע אחד, הלכה קטינה בדרכה לבית הספר. הנאשם עבד באותה**
22 **עת כמנקה רחובות באזור בית הספר. בעת שהקטינה חלפה על פני הנאשם, חשף הנאשם את**
23 **איבר מינו בפניה. זמן קצר לאחר מכן, הלכה קטינה אחרת ברחוב בדרכה לבית הספר. בעת**
24 **שחלפה הקטינה על פני הנאשם, חשף הנאשם את איבר מינו בפניה. באירוע השני, זיהתה**
25 **אחת הקטינות את הנאשם בקרבת בית הספר והלכה לעברו כדי להצביע עליו בפני אמה, כמי**
26 **שביצע את המעשים המתוארים באישום הראשון. בעת שהקטינה חלפה על פניו של הנאשם,**
27 **חשף הנאשם את איבר מינו בפניה.**

28 נקבע שמתחם העונש ההולם הינו החל ממאסר על תנאי ועד ל-15 חודשי מאסר בפועל ונגזרו
29 3.5 חודשי מאסר בפועל על רקע אי התאמה לביצוע עבודות שרות.

30

31 יוער, כי העבירות בהן הורשעו הנאשמים בתיקים בעניין פלוני וסדיקוב לעיל, קלות מהעבירה
32 בה הורשע הנאשם שבפניי הן מבחינה משפטית והן מבחינה מהותית, שכן אינן כוללות הבאת
33 הקטינות בתחבולה למקום מבודד עם הנאשם ופניה ישירה אליהן. לצד זאת, אין להתעלם

בית משפט השלום בנתניה

21 פברואר 2022

ת"פ 19-08-38797 מדינת ישראל נ' גדסי

- 1 מהעובדה שבתיקים אלו דובר בחשיפת איבר המין מול מספר קטינים או קטינות וזאת
2 במספר הזדמנויות, בעוד שבענייננו עסקינן באירוע יחיד כלפי קטינה אחת.
3
- 4 **בת"פ 13-07-39145 (פ"ת) מ"י נ' סויסה (14.7.14)** - דובר בנאשם שהורשע עפ"י הודאתו
5 בביצוע עבירה של מעשה מגונה, עבירה לפי סעיף 348(ג) לחוק העונשין ובביצוע עבירה של
6 מעשה מגונה בקטין, עבירה לפי סעיף 348(א) בנסיבות סעיף 345(א)(3) לחוק. במקרה אחד
7 הנאשם הבחין בקטין בתחנת אוטובוס והציע לו טרמפ לביתו שבעיר בני ברק. הקטין עלה אל
8 הרכב, והנאשם החל בנסיעה איטית, אשר במהלכה הניח את ידו על רגלו של הקטין בסמוך
9 למפשעתו. הנאשם חדל ממעשיו, רק כאשר הקטין סילק את ידו של הנאשם מעל רגלו,
10 ובהגיעם לרמזור יצא הקטין מן הרכב. במקרה שני, עצר הנאשם טרמפ לקטין בתחנת
11 אוטובוס בעיר אלעד. הקטין התיישב בכיסא שליד הנהג. במהלך הנסיעה הניח הנאשם את
12 ידו על ירכו השמאלית של הקטין, בסמוך למפשעתו. הוא חדל ממעשיו רק כאשר הקטין הורה
13 לו לעצור. הקטין פתח את דלת הרכב וקפץ החוצה. עקב מעשי הנאשם, חווה הקטין לחץ
14 נפשי, שהתבטא ברעידות בכל גופו, והוא התקשה לישון לבדו בחדרו.
15 נקבע כי מתחם העונש ההולם לאירוע הראשון הינו בין מאסר על תנאי לבין 7 חודשי מאסר
16 בפועל, בעוד שמתחם העונש ההולם לאירוע השני הינו החל מעבודות שירות ברף הנמוך ועד
17 ל- 12 חודשי מאסר בפועל. על הנאשם שהודה בעבירות, עבר הליך טיפולי והיה בצעירותו
18 קורבן לתקיפה מינית, נגזר עונש של 3 חודשי עבודות שרות לצד ענישה נלווית.
19
- 20 יש לציין כי קיימים מקרים נוספים בהם הורשעו נאשמים במעשים מגונים בקטינים שכללו
21 מגע בגוף הקטינים, אשר נגזרו בהם עונשי מאסר שירוצו בדרך של עבודות שרות. ראו למשל:
22 **ת"פ (שלום פ"ת) 18-07-39799 מ"י נ' שינוביץ (18.7.19)**.
23
- 24 15. לאחר ששקלתי את מכלול הנסיבות הקשורות למעשה העבירה ולמידת אשמו של הנאשם,
25 לרבות העובדה שחרף נסיבות החומרה, המעשה לא כלל מגע פיזי או ניסיון למגע מעין זה ולא
26 אופיין בהצגת בקשה בעלת אופי מיני לקטינה, לאחר ששקלתי את מידת הפגיעה בערך המוגן
27 ואת הנזק שנגרם למתלוננת ולאחר שנתתי דעתי למדיניות הענישה הרווחת, אני קובעת כי
28 מתחם העונש ההולם נע בין 8 חודשי מאסר, שיכול וירוצו בדרך של עבודות שרות, לבין 24
29 חודשי מאסר בפועל, לצד ענישה נלווית.
30
- 31 16. לא מצאתי כי קיימים במקרה דנן שיקולים המצדיקים סטייה ממתחם העונש ההולם,
32 לחומרה או לקולה.
33

בית משפט השלום בנתניה

21 פברואר 2022

ת"פ 38797-08-19 מדינת ישראל נ' גדסי

17. בתוך מתחם העונש ההולם, על ביהמ"ש לגזור את עונשו של הנאשם בהתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה. בהקשר זה נתתי דעתי לשיקולים שיפורטו מטה;
- הנאשם בן 40, נשוי ואב לשלושה ילדים, נטול הרשעות קודמות, עובד כמנהל עבודה בחברת בנייה, אשר ניהל עד כה אורח חיים נורמטיבי. לאורך שנות חייו, תרם הנאשם לחברה והתנדב במשטרה, כעולה מן המסמכים שהוצגו לעיוני. הנאשם מפרנס יחיד של משפחתו. בנסיבותיו האישיות של הנאשם ברי כי הטלת עונש של מאסר בפועל תפגע לא רק בנאשם כי אם גם במשפחתו.
- מנגד אבהיר, כי אף שבהערכת המסוכנות המיניית לא נקבע קיומה של סטייה מינית, הרי שהערכת המסוכנות איננה ברף התחתון אלא הוערכה ברמה בינונית – נמוכה. יתרה מכך, מהערכת המסוכנות עולה שהנאשם לא ביטא אמפתיה כלשהיא כלפי המתלוננת הצעירה בשנים ואף הטיל עליה אחריות למצבו. הנאשם סירב להשתלב בטיפול ומשכך אין בעת הזו צפי להפחתה במסוכנות.
- הנאשם בחר לנהל את משפטו עד תום, באופן שהוביל להעדת קטינה, בת 10 שנים, בפני בית המשפט. ניכר היה שעדותה של הקטינה קשתה עליה והיא הגיעה עד לבכי ולצורך להפסיק את העדות נוכח מצבה לזמן מסוים. במסגרת קו ההגנה ואף בדבריו בפני מערכת המסוכנות, לא היסס הנאשם להגדיר את הורי הקטינה כמי ששלחו אותה למסור תלונת שווא על עבירת מין כנגדו, בשל סכסוך שכנים על רעש. ניהול המשפט לא יזקף אמנם לחובת הנאשם, ברם אין הוא זכאי להקלה הניתנת, כעניין שבשגרה, לנאשמים הנוטלים אחריות על מעשיהם, תוך חיסכון בזמן השיפוטי ובצורך בהעדת קורבן העבירה. בעניין זה אציין, כי בהקשרן של עבירות המין, חשובה במיוחד נטילת האחריות מצד הנאשם, שכן יש בה כדי להקל על העומס הרגשי והנפשי המוטל על הקורבן.
- בשקלול מכלול הנתונים שאינם קשורים בביצוע העבירה, מצאתי כי יש לגזור את דינו של הנאשם ברף הנמוך של מתחם העונש ההולם.
18. התנהגות הנאשם פגעה בצורה ממשית במתלוננת ובהוריה. בנסיבות אלו, שומה על עונשו של הנאשם לכלול בחובו מרכיב של פיצוי לקורבן העבירה. זאת, הן כדי להקל על הליך שיקומה של המתלוננת והן על מנת להבהיר למתלוננת כי הפגיעה בה עמדה לנגד עיני בית המשפט בעת גזירת הדין.
19. נוכח כל האמור מעלה, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:
- א. 9 חודשי מאסר שירוצו בדרך של עבודות שירות.

בית משפט השלום בנתניה

21 פברואר 2022

ת"פ 19-08-38797 מדינת ישראל נ' גדסי

- 1 בהתאם לחוות דעת הממונה מתאריך 3.1.22, יבוצעו עבודות השרות בבית העלמין
2 ברח' נורדאו 51 כפר סבא.
3 הנאשם יתייצב לריצוי עונשו בתאריך 28.3.22 בשעה 8:30, במשרדי הממונה על
4 עבודות השרות, ביחידת עבודות השרות, מפקדת מחוז מרכז, רמלה.
5
6 ב. 12 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מהיום והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור על
7 העבירה בה הורשע.
8
9 ג. 6 חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מהיום והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור
10 על כל עבירת מין מסוג פשע.
11
12 ד. פיצוי למתלוננת בסכום של 10000 ₪.
13 הפיצוי יופקד בקופת ביהמ"ש תוך 90 יום ויועבר למתלוננת לפי פרטים שתמסור
14 המאשימה.
15
16 מובהר לנאשם כי כל חריגה מנהלי עבודות השירות תגרור אחריה הפסקת עבודות השרות
17 וריצוי העונש במאסר ממש.
18
19 העתק פסק הדין יישלח לממונה על עבודות השרות ולמרכז לגביית קנסות.
20
21 זכות ערעור תוך 45 יום לבית המשפט המחוזי מרכז.
22
23
24 ניתנה והודעה היום כ' אדר א' תשפ"ב, 21/02/2022 במעמד הנוכחים.
25

הדס רוזנברג שיינרט, שופטת

26
27

הוקלד על ידי אורית זיתוני